

Bohoslužba 31. 7. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. (Izajáš 40,31)

Pozdrav

Píseň: 560

Modlitba: Bože, staráš se o nás každý den a víš, co potřebujeme. Osvobod' nás, abychom neztráceli hlavu ve starostech a v každodenním shonu. Upírej naši pozornost k tomu, co je trvalé a co je před tebou hodnotné, abychom jednou měli s Kristem podíl na jeho životě v plnosti. Uč nás poznávat, co prospívá nám i našim bližním, a co nám i jim naopak škodí a na co si proto máme dávat pozor. Pomáhej nám žít ve svobodě tvých dětí a zachovávat tvé pokyny s radostí, nikoli z donucení. Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou a s Duchem svatým žije a působí na věky věků. Amen.

1. čtení: Ozeáš 11,1–11

Píseň: 277

2. čtení: Koloským 3,1–11

Kázání

Pokud odebíráte módní katalogy, pak jistě víte, co se nosí – nebo by mělo nosit – toto léto. A možná už máte přehled i o tom, jaké trendy nás čekají na podzim... Ve víru střídání módních trendů by jeden mohl podlehnout pokušení totálně změnit obsah svého šatníku s každým ročním obdobím. Ostatně nemuselo by to být úplně na škodu, pokud bychom nepotřebné svršky darovali těm, kdo z nich ještě mohou mít užitek...

Ke změně ošacení nás vyzývá také epištola koloským. A nejde jen o drobnou změnu ve formě nahrazení některého doplňku jiným. Je totiž zapotřebí obměnit to nejzásadnější – celého člověka, tedy naše lidství, naše chování a myšlení.

Názorně si takovou obraznou výměnu ošacení můžeme ilustrovat na příkladu starobylých křesťanských liturgií: křtěnec před vstupem do nádrže s křestní vodou ze sebe svlékl staré šaty a poté, kdy byl během vyznání víry třikrát ponořen do vody a zase z ní vynořen na znamení smrti a vzkříšení s Kristem, dostal bílé roucho jako symbol čistoty a nového života. Oděv, v němž už nezáleží na původu či společenském postavení jeho nositele. Tenhle model je stále v kurzu, ani po staletích neztrácí nic na eleganci a není tedy třeba se poohlížet po nějakém lepším. Vyznačuje se krásnou bílou barvou, kterou by bylo škoda umazat... Proto je nutné o její zářivou podobu stále pečovat a dávat si pozor na špínu, která by jí mohla uškodit.

A co že je tou pošpiňující pohromou? To pokřivené, co se v nás usídlilo a vylézá na povrch. Projevy našeho sobectví, naší sebestřednosti. Nešpiní nás někdo jiný, jsme to my sami. Ale nejedná se pouze o naši soukromou záležitost. Naše špína má vliv na druhé, může jim ublížit.

Nejsme voláni k tomu, abychom se stáhli ze zkaženého světa, ale k tomu, abychom svoji víru ve světě dosvědčili odpovídajícím jednáním. Jsme zasazeni do mezilidských vztahů, a ty máme možnost ovlivňovat různým způsobem. Ovšem vždy je přitom zákonitě aktivní naše tělo. Ať už mluvíme, nebo mlčíme, ať dáváme ránu, nebo podáváme pomocnou ruku – anebo se s někým tělesně spojujeme. Proto platí, že naše tělo a to, co s ním provádíme, není zcela a pouze naše soukromá věc.

K čemu tedy konkrétně autor listu nabádá? Je třeba zbavit se škodlivých a nečistých tělesných žádostí, odolávat touhám, které směřují mimo rámec manželského vztahu a zvrhávají se v prostituci, incest, střídání partnerů apod. Společenství mezi mužem a ženou je totiž pro lidstvo tím nejzákladnějším a nejhlubším mezilidským vztahem.

Tahle nikoli pruderní, leč zdravě nastavená pravidla, měla – a mají – sloužit k odlišení křesťanů od okolí, které nejednou trpí ztrátou veškerých hranic a bezbřehým zkoušením všeho, nač si člověk vzpomene... K osvědčení, že již nežijí pod nadvládou toho, co je ovládalo dříve a čemu ve křtu zemřeli.

Jenže můžete jistě namítnout, že tohle rozhodně není váš problém. A že to ještě navíc dává zapravdu těm, kdo tvrdí, že církev je posedlá příkázáním *nesesmilniš*. A tak pokročme dál. Zatímco ve Starém zákoně se o smilstvu mluvilo také ve významu odpadu od pravého ctění Hospodina, autor epištoly nazývá modloslužbou hrabivost či lakomství. Také tato neřest, podobně jako tělesné hříchy, narušuje mezilidské společenství a k tomu i společenství s Bohem, kterého odsouvá z prvního místa a na jeho pozici dosazuje majetek, příp. něco jiného. Pro život ve společenství je lakota pohromou.

Molière napsal o jednom lakomci slavnou komedii. Ačkoli jednotlivé projevy skrblictví mohou být směšné, ve výsledku toho ke smíchu příliš není – spíše naopak – lakomství je ničivé. Ale ke smíchu nejsou v posledu ani jiné pokřivenosti, kterým můžeme propadnout. A navíc nejsou lhostejné Bohu. Překračují totiž měřítko a pravidla, která lidem určil. Ale naštěstí nemusí být koncem neslavného lidského počínání Boží hněv, Boží odsouzení – vždyť se nám otevírá naděje, že lze jednat jinak.

Ale to ještě není všechno: výčet toho, co se pro křesťana nehodí, pokračuje. Zahrnuje zlobu či hněv – emoce, které nás dokáží ovládnout, kterým se často nedokážeme vzepřít a které chutnají tak sladce – a pak můžeme s nepříjemným překvapením pozorovat, co jsme napáchali. Také ony dokáží pěkně zpusťovat vztahy mezi lidmi. Společenství nebudují, ale ničí. Totéž platí pro pomluvy a jiné zlé či hanlivé řeči.

Všechno to sice zní pěkně a snad i rozumně, ale asi každý z nás má zkušenost s tím, že tak jednoduché to rozhodně není. Spíše naopak. Jako by bylo možné lusknutím prstu změnit celou naši přirozenost a vyměnit model vyznačující se chybami a poruchovostí za jiný, zcela dokonalý... Ale právě skutečnost, že tyto pobídky čteme, že je autor listu měl za potřebné napsat, svědčí o tom, že jednání, k němuž nabádá, nebylo ani v jeho době mezi věřícími běžným. Ano, dílčí úspěchy jsou možné – někdo třeba dokáže odolávat tělesným pokušením – ale neumí ovládat svůj jazyk. A toho, kdo svůj jazyk krotit dokáže, zase tlačí bota někde jinde.

Cesta k pravému lidství jakožto obrazu Božímu neboli k životu v pravdě, není jednorázovou záležitostí. Ale těžko můžeme vady svého charakteru hájit argumentem, že jsme už zkrátka takoví a změna není možná. Právě ke změně jsme voláni. Naším úkolem je žít z toho, co nám křest přináší a co znamená. Dostali jsme možnost žít nově a je na nás, jak s touto šancí naložíme. Navzdory všemu, co nás podmiňuje, neseme za své jednání odpovědnost. Přesto není tou největší pohromou, když normám nového života nedostojíme. Pohromou je, když v takovém případě propadneme zoufalství a pocitu, že je všechno ztraceno a že už nemá cenu se o nic snažit. Proto si nic takového nenechme vsugerovat a nebojme se své viny přiznat, vyznat a s Boží pomocí začít znovu.

Přímluvy: Volejme v přímluvách k Bohu slovy: „Pane, smiluj se“:

Bože, Ty víš, že ve svých životech selháváme a jednáme tak, jak chceme my a ne, jak si přeješ Ty. Neztrácej s námi trpělivost a stále v nás obnovuj naději ve tvou nekonečnou lásku a odpuštění. Pane, smiluj se.

Tvá moc je mnohem větší, než si dokážeme představit. Proměňuj proto důsledky našich hříchů v něco dobrého. Pane, smiluj se.

Dávej moudrost a pokoru těm, kdo nám vládnou, aby dokázali navzdory všem rozdílům spolupracovat a usilovat o dobro těch, kdo jsou jim svěřeni. Pane, smiluj se.

Veď ty, kdo mají vliv v ekonomických otázkách, aby finanční oblast sloužila společnému dobru a nikoli zájmům několika málo jedinců. Dopřej pracujícím spravedlivou mzdu a všem důstojný život. Pane, smiluj se.

Děkujeme za déšť, který svlačil zem. Dopřej ho i v Českém Švýcarsku a všude tam, kde zuří požáry. Pomáhej těm, které ničivý živel připravil o domovy a dávej sílu hasičům a všem, kdo s ohněm bojují. Pane, smiluj se.

Buď s lidmi nemocnými, pronásledovanými, chudými a opovrhovanými. Zažehni světlo naděje na všech temných místech tohoto světa i v temnotě lidských srdcí. Pane, smiluj se.

Vše ostatní přinesme před Pána v tiché chvíli.

Modlitba Páně

Píseň: 757

Ohlášky

- Jsou prázdniny, proto odpadá program během týdne. Sejdeme se opět v neděli v 9:00.
- Narozeniny v novém týdnu oslaví Alena Mostecká. Přejeme jí vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Římanům 12,2)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 314